

शिशुश्च सः तथैव ज्ञातो यः शिशुः तेन सहितां वडवां दद्यात् । एकादशि-
निधर्माः पशुगणेषु ॥६॥ भवन्ति गणवसामान्यात् । सं पशूनां गणाः द्विप्रभृ-
तिपशुसमूहाः । तेषु पशुगणेषु ए०मा नियोजनादयो भवन्ति । शमित्रनुशा-
सनप्रभृति वनस्पत्यन्तं कृत्वा सोमासन्दीवदासन्दीं ज्ञानुमात्रपादीं वेद्योर्निदधाति
क्षत्रस्य योनिरिति (२०. १) ॥७॥ द्वाऽउत्तरं णस्यामिति (१२. ८. ३. ६) श्रुतेः । शमि-
त्रनुशासनं तु द्वितीयं कर्तव्यम् प्रथमं हि सवनीयचोदकपरिप्राप्त्या पशुपुरोडाशा-
ल्योदकदानान्ते^{१)} तत्पात्रसंमार्गं कृत्वा निर्वृत्तमिति । सं सोमावदित्यनेन मुञ्ज-
रज्ज्वा व्यूताम् (७. १. २७) । कृत्वाजिनमस्यामास्तृणाति मा वेति (२०. १)
॥८॥ आसन्ध्याम् । तस्मिन्नास्ते यज्ञमानो निषसादिति (२०. २) ॥९॥ यज्ञमान
उपविशेत् । पादयो रुक्नाऽउपास्यति राजतऽसव्ये मृत्योरिति (२०. २) ॥१०॥
सौवर्णऽशिरस्येके विद्योदिति (२०. २) ॥११॥ सौवर्णं पुनः शिरस्येकऽआचार्याः
उपास्यन्ति एके दक्षिणपादे । खुरैर्वसाग्रहान्द्वात्रिंशतं जुहोति सीसेने-
ति (११. ८०-१५) प्रत्यृचम् ॥१२॥ खुराश्चार्पभाः प्रतिपत्तव्याः । द्वौ-द्वौ जुवा
शेषात्सते करोति ॥१३॥ तांश्च द्वौ-द्वौ जुवा तद्वेषात्सते करोति वैतसे ।
सर्वसुरभ्युन्मृदितऽशेषैरभिषिञ्चत्या मुखादवस्त्रावयन्प्रतिदिशऽ सर्वत्र सावित्र-
मश्विनोः सरस्वत्याऽइन्द्रस्येति (२०. ३) प्रतिमन्त्रम् ॥१४॥ सर्वसुरभि[भि]श्चन्दनादि-
भिर्यज्ञमानमुन्मृदितं ग्रहशेषैः पिञ्चति । आ मुखादिति मर्यादेयम् अकर्मविषयत्वात्
प्रतिदिशं व्यवस्थितः सर्वतः क्राममिति (१२. ८. ३. १७) वचनात् । सर्वं वित्रम्
सर्वाभिषेकेषु सावित्रं मन्त्रमाह । सं त्रिघ्रपि मन्त्रेषु सावित्रमनुषजति ।
सर्वाभिश्चतुर्थम् ॥१५॥ अभिषेकम् सर्वाभिर्देवताभिः करोति पुरस्ताच्छन्नम-
द्यतऽइति (१२. ८. ३. १७) प्रकृत्य श्रुतेः । महाव्याहृतिभिरेके ॥१६॥ सां चेयं
स्वपदविभाषा । तऽहैकऽव्याहृतिभिरिति (१२. ८. ३. १८) वचनात् । अत्र न ज्ञा-
यते किं व्याहृतिपदं पूर्वं देवतापदेभ्यः उत्तममित्यत आह ।
उत्तमेन वा ॥१७॥ उत्तमेन व्याहृतिपदेनाभिषेको न पूर्वेण न चानियमः ।
कुत एतत् पाठक्रमात् तऽहैकऽएताव्याहृतिभिरिति (१२. ८. ३. १८) । सं उत्तमेने-

१) Thus K. sec. m. शस्यो° pr. m.